

مقایسه کارایی پلی فریک سولفات با منعقدکننده‌های متداول جهت حذف کدورت و کربن آلی آب‌های سطحی

محمد یزدی^{*۱}

Yazdimohamad@yahoo.com

حدیث شوکتی^۲

شمیم مقدمی^۱

Compare the performance of conventional coagulants made of ferric sulfate turbidity and organic carbon surface water

Mohamad Yazdi^{1*}, Hadis Shokati², Shamim Moghadami¹

1.Environmental Research Institute, Academic Center for Education, Culture and Research (ACECR), Rasht, Iran
2.Civil –Water &Wastewater Treatment Engineer

Abstract

Water treatment, according to its substantial role in life and also environmental topics, has a great importance. generally speaking, different methods are utilized in water and wastewater treatment such as: sedimentation, filtration and biologic treatment methods. One of the most important methods applied in water and wastewater treatment is coagulation of suspended solid contents of water using coagulants. Coagulants are divided into non-organic (mineral), synthetic organic and non-synthetic organic groups. In this research, efficiency of non-organic (mineral) coagulants including Ferric chloror, Aluminum phosphate, Poly Aluminum chloride & Polly Ferric Sulphate, in coagulation – flocculation process was studied and compared using a Jar test system. It should be mentioned that for the first time in Iran, Polly Ferric Sulphate was tested during research. According to reported results, this coagulation, compared with other coagulants, indicates better performance in conception, heavier flock's production higher sedimentation velocity, turbidity removal efficiency, organic carbon removal percent and its good performance in a wider range of temperature and pH. Moreover, because of Ferric base, it does not face with common problems of Aluminum based materials.

Key word: Coagulation and flocculation, Coagulant, Jar Test, Organic carbon, Remove turbidity

چکیده

انعقاد و لخته‌سازی یکی از مهمترین و کاربردی ترین روش‌های تصفیه آب و فاضلاب می‌باشد. مطالعه حاضر با هدف بررسی کارایی منعقدکننده‌های سولفات آلومینیوم، کلرور فریک، پلی آلومینیوم و پلی فریک سولفات در حذف کدورت از آب آشامیدنی صورت پذیرفت. در فرایند انعقاد- لخته‌سازی ته نشینی، بوسیله آزمایش جار مورد بررسی و مقایسه قرار گرفته است. در این پژوهش بررسی و مطالعه تأثیر ماده منعقدکننده پلی فریک سولفات بر حذف کدورت آب (بالا-پایین) و حذف کل کربن آلی موجود در آب (TOC) بوده است. برای این منظور آب شهر تهران برای مطالعه موردی انتخاب شد. قسمت عمده کدورت در آبهای سطحی از فرسایش مواد کلوئیدی نظیر خاک رس، لای خرده سنگها و اکسیدهای فلزی از خاک حاصل می‌باشد. رشته‌های گیاهی و میکروارگانیسم‌ها نیز در افزایش کدورت نقش دارند. گندزدایی آبهای کدر به علت خواص جذبی برخی از کلوئیدها و نیز با توجه به این‌که جامدات ممکن است سبب حفاظت از میکروارگانیسم‌ها در برابر مواد گند زدا شوند عملی مشکل به شمار می‌رود. TOC مقدار کل کربن آلی را به ما نشان می‌دهد. بنابراین شاخص بسیار خوبی برای تخمین مواد آلی می‌باشد. براساس نتایج بدست آمده این ماده در مقایسه با دیگر منعقد کننده‌های مورد آزمایش، دارای عملکرد بهتری از نظر راندمان حذف کدورت، درصد حذف کربن آلی داشته و در محدوده وسیعتری از pH عملکرد مناسب دارد.

واژه‌های کلیدی: انعقاد و لخته سازی-منعقد کننده-آزمایش جار-کربن آلی-حذف کدورت

۱- کارشناس پژوهشی پژوهشکده محیط زیست جهاددانشگاهی، رشت، ایران
۲- دانش آموخته مهندسی عمران-آب و فاضلاب دانشگاه شهید عباسپور، تهران

۱- مقدمه

آزمایشات در مقیاس آزمایشگاهی با استفاده از دو دستگاه جارتست توسط چهار ماده منعقدکننده کلرورفریک، پلی آلومینیوم کلراید، آلوم و پلی فریک سولفات انجام پذیرفت. در هر مورد آزمایش از بشر ۱ لیتری استاندارد حاوی ۸۰۰ میلی لیتر نمونه آب موردنظر استفاده شد و سپس آزمایشات لازم صورت پذیرفت. جهت تنظیم pH از اسیدکلریدریک و هیدروکسید سدیم با غلظتهای ۰/۵ و ۰/۱ مولار و دستگاه سنجش pH استفاده شده است. دمای محیط آزمایشگاه بطور متوسط ۲۰ C° و دمای آب بطور متوسط ۱۲ C° بوده است.

۲-۱- مراحل انجام آزمایش

در این پژوهش، بررسی بر روی حذف کدورت و کربن آلی موجود در آب شهر تهران که به صورت مصنوعی ایجاد شده بود، صورت گرفته است. در این سری از آزمایشات کدورت آب ۳۲۰ NTU و ۱۰ NTU و میزان کربن آلی نمونه‌ها ۳۰-۱۵ میلی گرم بر لیتر بوده است.

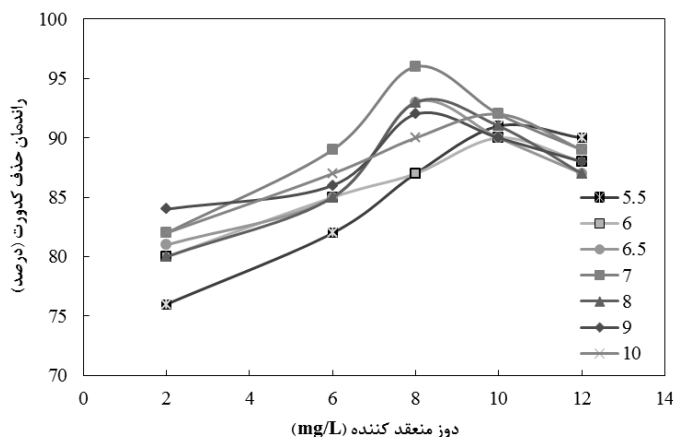
در آزمایش جار، اختلاط سریع با سرعت ۱۲۰ دور بر دقیقه به مدت یک دقیقه انجام گرفته و طی مرحله اختلاط کند ۲۰ دقیقه ای با سرعت ۲۵ دور بر دقیقه دنبال شد. در انتها نمونه‌ها به مدت ۳۰ دقیقه جهت ته‌نشینی به حال سکون قرار گرفته است. نمونه‌های مورد آزمایش از ۱۰ سانتی‌متری زیر سطح آب، توسط پیپت برداشته شده و کدورت آن توسط دستگاه کدورت‌سنج و میزان کربن آلی موجود در نمونه توسط دستگاه TOC سنج قرائت شده است. مقادیر مختلف منعقدکننده در حین اختلاط سریع به بشرها افزوده شده‌اند و میزان کدورت و غلظت TOC آن‌ها توسط دستگاه قرائت شده است. نهایتاً با جمع‌بندی و پردازش اطلاعات، نتایج مربوط به حذف کدورت و TOC در جداول و نمودارهای مربوط به آن نشان داده شده است تا از بین ۴ ماده منعقدکننده، بهترین ماده در کدورت‌های مختلف (بالا و پایین) تعیین شود.

آب از هر منبعی که بدست آمده باشد ممکن است ناخالصی‌هایی که ناشی از فرسایش زمین، انحلال مواد معدنی، انحلال گازها و مواد معلق حاصل از متلاشی شدن مواد آلی گیاهی یا حیوانی شامل: ویروس‌ها، باکتری‌ها، کیست‌ها و جلبک‌ها می‌باشد [۱]. این مواد در صورتی که مقدارشان از حدود معینی تجاوز کند باعث بروز مشکلاتی از قبیل کاهش شفافیت آب، بیماری‌زایی و ایجاد مسمومیت می‌شود. [۲].

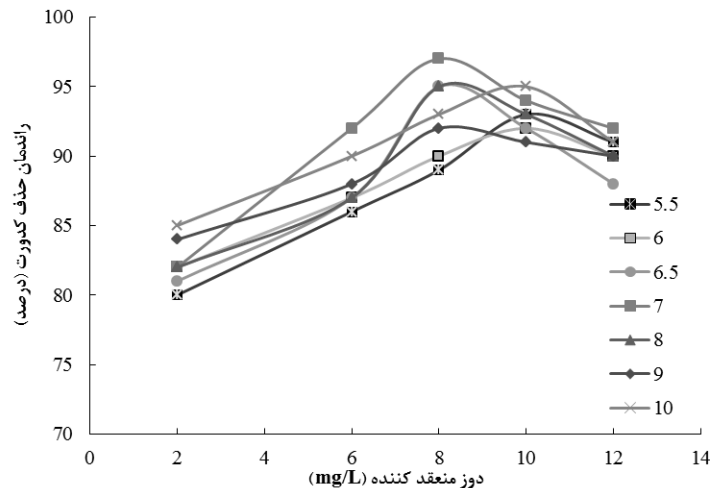
به‌منظور حذف کدورت آب از روش‌های مختلفی استفاده میشود که از متداول‌ترین این روش‌ها می‌توان به انعقاد/لخته‌سازی/ته‌نشینی و فیلتراسیون اشاره نمود. [۳]. در انعقاد شیمیایی مواد منعقدکننده مناسب به آب اضافه می‌شود. این مواد بار الکتریکی ذرات معلق را خنثی می‌کند و بر اثر آن امکان چسبیدن ذرات به یکدیگر و در نتیجه ایجاد ذرات بزرگتر، سنگین‌تر و قابل رسوب که فلوک نامیده می‌شود فراهم می‌گردد [۴]. مواد منعقدکننده متعارف اغلب در مواقع بروز کدورت‌های بالا و پایین عملکرد مناسبی نداشته [۵]. و در این موارد مسئولین بهره‌برداری مجبور به استفاده از کمک منعقدکننده‌ها می‌شوند که هر کدام دارای اثرات جانبی ویژه‌ای می‌باشند [۶]. از این رو به منظور استفاده از منابع و امکانات موجود و کاهش هزینه‌ها، به‌کارگیری از ماده منعقدکننده جدید و توسعه یافته تحت نام پلی‌فریک سولفات (PFS) برای افزایش راندمان توان تصفیه خانه‌های متعارف در شرایط بحرانی و بروز آلودگی، کاهش و یا حذف بالایی از میزان مواد شیمیایی، با ۳ ماده منعقدکننده دیگر به نام‌های: آلوم، پلی آلومینیوم کلراید و کلرور فریک مقایسه شده است.

۲-۲- روش انجام آزمایش

جهت انجام آزمایشات از نمونه‌های آب شهر تهران که با افزودن خاک رس رس شده از الک ۲۰۰ و مواد آلی طبیعی (برگ و چوب فاسد شده درختان) تهیه گردید، استفاده شده است (Xiaoying, 2009).

شکل ۱-الف- منحنی مقایسه اثرات پلی فریک سولفات در حذف کدورت (NTU) ۳۲۰ و در pH های مختلف

شکل ۱-ب- منحنی مقایسه ای اثرات پلی فریک سولفات در حذف کدورت (NTU) ۱۰ در pH های مختلف

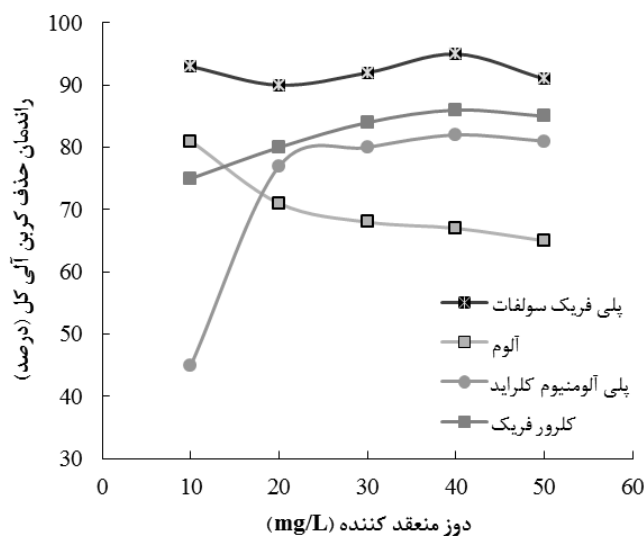
۳- مقایسه راندمان حذف کل کربن آلی توسط مواد منعقد کننده

شکل ۲ مقایسه درصد راندمان حذف TOC چهار ماده منعقد کننده را نشان می دهد. که با توجه به نمودار فوق، ماده منعقد کننده پلی فریک سولفات در مقایسه با مواد دیگر از راندمان حذف بالاتری برخوردار است.

در شکل های (۱-الف) و (۱-ب) تأثیر pH آب خام بر روی راندمان حذف کدورت ۳۲۰ NTU و ۱۰ NTU توسط پلی فریک سولفات مورد ارزیابی قرار گرفته است. در این بررسی pH بهینه پلی فریک سولفات جهت حذف کدورت در حدود ۷ در نظر گرفته شده است.

جدول ۱- راندمان حذف TOC مواد منعقد کننده

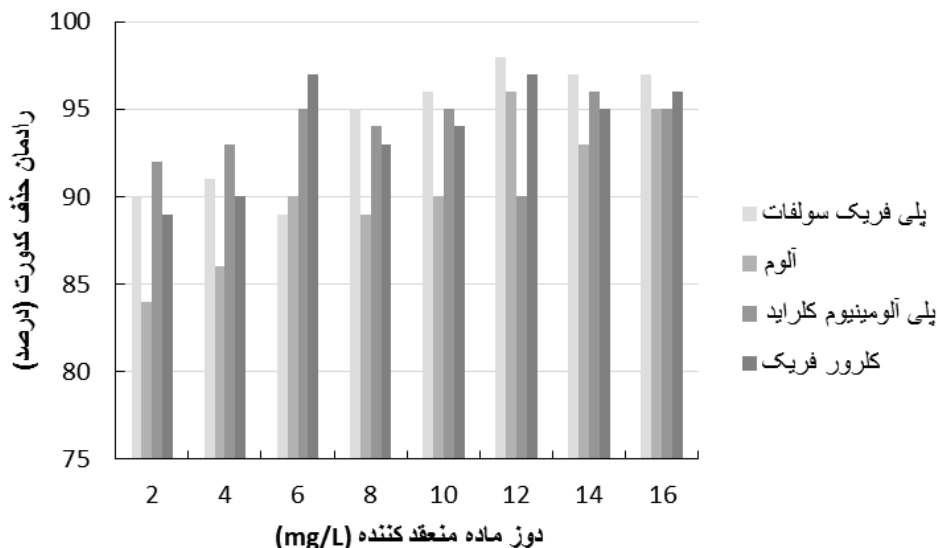
پلی آلومینیوم کلراید	کلرور فریک	آلوم	پلی فریک سولفات	TOC=10(mg/l)
۸	۷/۳	۸	۷	pH بهینه
۲۰	۲۵	۲۵	۱۴	دوز بهینه (mg/l)
۸۹/۱	۸۶	۷۵/۱	۹۳/۲	راندمان حذف TOC (درصد)

شکل ۲- نمودار مقایسه ای تأثیر منعقد کننده ها بر حذف TOC در pH بهینه

جدول ۲- راندمان حذف کدورت مواد منعقد کننده در کدورت ۳۲۰NTU

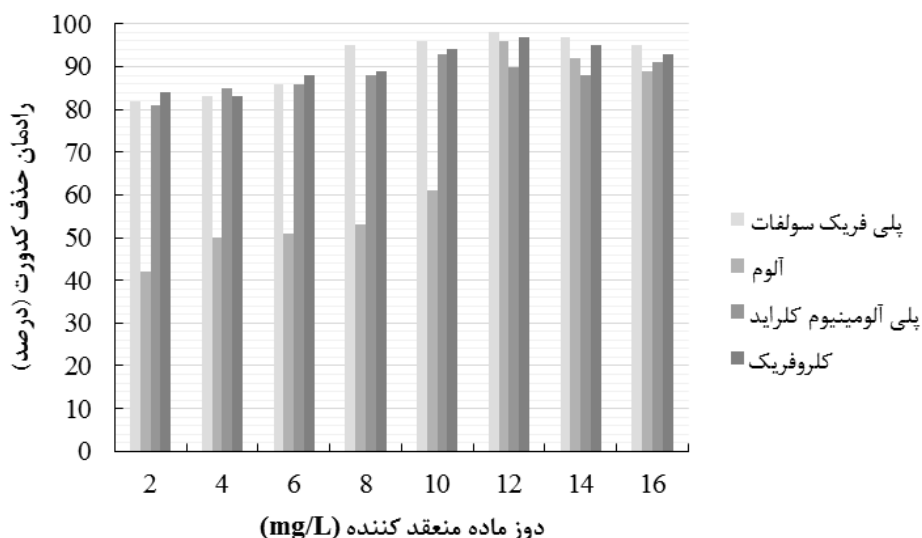
کدورت ۳۲۰NTU	پلی فریک سولفات	آلوم	کلورفریک	پلی آلومینیوم کلراید
pH بهینه	۷	۸	۷,۳	۸
دوز بهینه (mg/l)	۱۲	۲۰	۱۲	۱۴
راندمان حذف کدورت (درصد)	۹۸/۷	۹۵/۵	۹۶/۲	۹۵/۸

شکل ۳-الف- نمودار مقایسه ای منعقد کننده ها بر حذف کدورت ۳۲۰NTU در pH بهینه

جدول ۳- راندمان حذف کدورت مواد منعقد کننده در کدورت ۱۰NTU

کدورت ۱۰NTU	پلی فریک سولفات	آلوم	کلورفریک	پلی آلومینیوم کلراید
pH بهینه	۷	۸	۷/۳	۸
دوز بهینه (mg/l)	۸	۱۶	۸	۱۰
راندمان حذف کدورت (درصد)	۹۶	۶۳	۹۴/۴	۹۴/۳

شکل ۳-ب- نمودار مقایسه ای منعقد کننده ها بر حذف کدورت ۱۰NTU در pH بهینه

دارد و pH بهینه برای حذف ذرات معلق در کدورت‌های پایین و بالا در حدود ۷ می باشد.

۵- منابع

1. Xiaoying, M., Guangming, Z., Chang, Z., Zisong, W., Jian, Y., Jianbing, L., & Hongliang, L. (2009). Characteristics of BPA removal from water by PACI-Al 13 in coagulation process. *Journal of colloid and interface science*, 337(2), 408-413.
۲. رشیدی، عبدالله. فاضلی مجتبی (۱۳۸۰) "تصفیه آب و روشهای بهبود کیفیت آب آشامیدنی" انتشارات معاونت آموزشهای تخصصی دانشگاه شهید عباسپور.
3. Jiang, J. Q., & Graham, N. J. (1998). Preparation and characterisation of an optimal polyferric sulphate (PFS) as a coagulant for water treatment. *Journal of Chemical Technology and Biotechnology*, 73(4), 351-358.
۴. چالکش امیری. (۱۳۷۸) "راهنمای تصفیه آب".
5. Jiang, J. Q., Graham, N. J. D., & Harward, C. (1993). Comparison of polyferric sulphate with other coagulants for the removal of algae and algae-derived organic matter. *Water Science and Technology*, 27(11), 221-230.
6. Douterelo, I., Boxall, J. B., Deines, P., Sekar, R., Fish, K. E., & Biggs, C. A. (2014). Methodological approaches for studying the microbial ecology of drinking water distribution systems. *water research*, 65, 134-156.

در شکل‌های ۳-الف و ۳-ب درصد حذف کدورت توسط چهار ماده منعقد کننده آلوم، پلی آلومینیوم کلراید، کلوروفریک و پلی فریک سولفات مورد مقایسه قرار گرفته است. همانگونه که در نمودارها مشهود است، اولاً پلی فریک سولفات در کدورت بالا دارای راندمان بالایی در حذف کدورت می باشد، ثانیاً با افزایش میزان دوز ماده منعقد کننده میزان انعقاد و حذف کدورت بالا می رود، همچنین با افزایش غلظت مصرفی ماده پلی فریک سولفات از حد معینی، تأثیر چندانی بر روی حذف کدورت دیده نمی شود.

۴- نتیجه گیری

- ۱- راندمان پلی فریک سولفات در فرآیند انعقاد و لخته سازی به منظور حذف کدورت رابطه مستقیمی با میزان کدورت اولیه و pH دارد.
- ۲- میزان ۲ میلی گرم در لیتر پلی فریک سولفات قادر است راندمان حذف کدورت را در ۳۲۰ NTU به ۹۰ درصد و در کدورت ۱۰ NTU به ۸۴ درصد برساند. این ماده در کدورت ۳۲۰ NTU با تزریق ۱۲ میلی گرم در لیتر، راندمان حذف را به ۹۸٫۸ درصد و در کدورت ۱۰ NTU با تزریق میلی گرم در لیتر، راندمان حذف را به ۹۵٫۵ درصد می رساند.
- ۳- پلی فریک سولفات در دامنه وسیعی از pH عملکرد مناسبی